

Razne stvari.

Naše slike.

„Zavržena ljubezen.“ Lep, ganljiv predmet nam je predočil naš mladi umetnik Ivan Vavpotič. Žal, da se ni cinkografu posrečilo fineje izraziti vsega, kar je v izvirniku. A tudi tako se nam dočno razodeva glavna misel: Kristus se žrtvuje za nas iz ljubezni. S svojo ljubeznijo, kipečo iz njegovega srca in njegovih ran, objema vse ljudi. A ljudje mu odgovarjajo z zaničevanjem, s sovraštvom, pretijo mu s pestmi, prav kakor pravi prerok: „Super dolore vulnerum meorum addiderunt.“ (P. 68, 27.) Neizrekljiva srčna bolečina navdaja ob tem Izveličarja; z rokama se prime za čelo in glasni klic se mu izvije iz prsij, ker so ljudje zavrgli toliko njegovo ljubezen. Vsa podoba je seveda najprej simbolična: steber ob levem kraju je okrašen z očmi, ki prelivajo solze, ob desnem pa z vejami, znamenjem zmage. Tudi izraža umetnik novodobni simbolizem, o katerem pa prepuščamo sodbo svojim čitateljem. Vsekako je dobro znamenje, da mladi umetnik misli. (Zvedenci se morda ob tej sliki spominjajo Kristusa Gabrijela Maxa, a ideja Maxova je do cela drugačna.) — Na str. 273. smo objavili sliko slovenskega škofa v Ameriki. Mil. gospod *Jakob Trobec* se je porodil dné 10. mal. srpana l. 1838. na Logu pri Polhovem Gradcu. Dovršivši domačo jednorazrednico je vstopil v tretji razred ljudskih šol v Ljubljani. Tu je tudi dovršil gimnazijske nauke. Ko je prestal zrelostni izpit z odličnim uspehom, je vstopil v ljubljansko semenišče. L. 1864. pa je sklenil oditi v Ameriko. S slavnim misijonarjem Pircem in diakom Frid. Katzerjem je nastopil potovanje v Solnogradu. V mestu Havru je šel na ladjo, ki ga je dné 4. mal. travna l. 1864. v družbi z mnogimi tovariši v 40 dneh pripeljala na ameriška tla v prosto Kolumbijo. V Ameriki je dovršil Trobec svoje študije v benediktinskem semenišču v St. Vincentu. Dné 8. kimovca l. 1865. ga je posvetil v mašnika msgr. Tomaž Grace, škof v St. Paulu. Potem je služboval kot duhovni pomočnik pri misijonarju vč. gosp. Buh-u v Belle Prairie, Morrison Co., kjer je ostal jedno leto. Nato je bil kakih 21 let župnik pri sv. Feliksu, poslednjih 10 let pa je bil župnik pri sv. Neži v St. Paulu. To župnijo je on sam ustanovil; poleg tega je ustanovil v tem mestu tudi šolo, ki je ob otvoritvi imela kakih 300 učencev, a jih dandanes šteje že do 800. Njegovo plodonosno delovanje v tej župniji pa je prikinilo lansko leto papeževo pismo, ki ga je odločilo za škofa v St. Cloudu. Dné 21. kimovca l. 1897. se je vršilo v katedrali v St. Paulu slovesno posvečevanje in 28. kimovca so slovesno umestili novega škofa v St. Cloudu. Tako je zopet

jeden Slovenec dosegel visoko čast, v kateri naj ga Bog ohrani še mnogo let!

Narodno blago.

(Zap. P. Bohinjec.)

Nekaj besedij, katerih nima novi slovensko-nemški slovar.

Pesek, ska, *m.* = Console (*Trnje na Pivki*).

Poludek, dka, *m.*, = majhnemu perilniku podobna posoda, s katero ženske odnašajo gradiivo, smeti itd.

Valjivec, vca, *m.*, = valjar.

Dušek, ška, *m.* = gumb, knof.

Živec, vca, *m.* = rob pri blagu, krajec.

Moček, čka, *m.* = „ak“ = Hacken.

Srce, ca, *n.* = Helmbaum.

Černica, ce, *f.* = greda (Bundtram).

Škorec, ca, *m.* = krajnik, skrajna deska iz krlja.

Štrukljar, rja, *m.* = čevljar (opeka).

Čebulek, ka, *m.* = lukek = drobnjak, Schnittlauch.

(*Dobrepolje pri Vel. Laščah.*)

Rôd-ti = zavedati se.

Zariniti = zagnati.

Vranič, ča, *m.* = zlodej.

Grdi = hudi = hudič.

Pípan = umazan, lisast. (*Vrhnika.*)

Pinkati = pritrkavati z zvonovi.

Bobovec, ca, *m.* = neke vrste salata z velikim perjem.

Zagnati = poslati.

Klobuk, a, *m.* = Lampenschirm.

Pri lučici biti = mrliča stražiti.

Bojevatí se = prepirati se. (*Srednja vas v Bohinju.*)

Molitev peti = moliti.

Štok, a, *m.* = hlod, krlj.

Degati = gnati.

Zvitana (z) e, *f.* = usnje (Leder).

Drísa mu poje, t. j. ne bo dolgo več živel. (*Visoko pri Kranju.*)

Pregovori.

Po ceni konj malo vleče. (*Visoko pri Kranju.*)

Kdor se v tlaki pretegne, zvoné mu s cajdami.

Tisti bogovi malo vedó, ki zelje jedó.

Kadar se oreh od vasi do vasi pozna, treba proso sejati.

Kdor preveč zazijá, ne more podreti.

Zapečenega in zaročenega kruha je največ sneedenega.

Zima in gospóda nič ne dá zastonj.

Spomladi je treba sto košev dežja za jeden koš blata, jeseni pa jeden koš dežja za sto košev blata. (*Trnje na Pivki.*)